

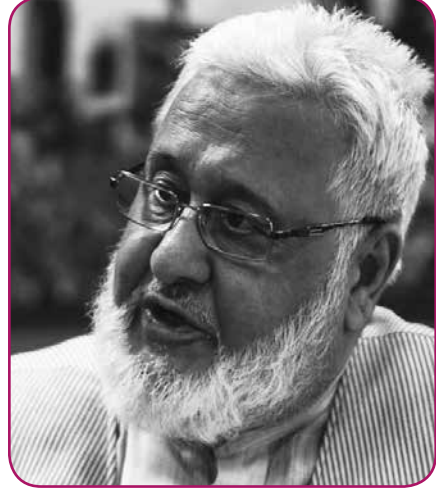
Mustafa Yazgan

Nail Tan

Şair, yazar, ressam, İslami düşüncenin önemli kalemlerinden Mustafa Yazgan, 5 Aralık 2021 Pazar günü sabahı Hakk'ın rahmetine kavuştu. Cenazesi aynı gün Kocaeli Karamürsel Mürselpaşa Camisi'nde kılınan öğle ve cenaze namazlarının ardından Karamürsel Yeni Mezarlık'ta toprağa verildi.

Mustafa Güner imzasını da kullanan rahmetli yazar, 16 Kasım 1940 tarihinde Gaziantep'te doğdu. Şanlıurfa'nın Halfeti ilçesinden bir aileye mensuptur. Babası Hüseyin İlhan Yazgan, annesi ise Vehibe Hanım'dır.

Gaziantep Dayı Ahmet Ağa İlkokulu (1951), Gaziantep Erkek Ortaokulu (1955) ve Gaziantep Lisesinde (1958) ilk ve orta öğrenimini tamamladı. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi İdari Şubesini bitirdi (1963). Sırasıyla Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsünde/TODAİE asistanlık (1963-1966), Diyanet İşleri Başkanlığında Özel Kalem Müdürlüğü ve Batı dilleri tercümanlığı (1966-1967), Millî Prodüktivite Merkezinde uzmanlık (1967-1968), Türk Taşıt İşverenleri Sendikasında uzmanlık (1968-1969) ve Şanlıurfa Ortaokulunda İngilizce öğretmenliği (1970-1971) görevlerinde bulundu. Bir süre yayıncılıkla meşgul oldu (1971-1976). Ardından Sanayi ve Kültür Bakanlıklarında müşavirlik (1977-1980) yaptı. Devlet hizmetinden ayrılıp yayıncılığa başladı (1980). 12 Eylül 1980 Askerî Darbesi sonrası tutuklandı. Ordu Dil Okulu ve Ankara Mamak Askerî Cezaevinde 9,5 ay tutuklu kaldı. Serbest kalınca Kocaeli'nin Karamürsel ilçesinde yaşamaya başladı (1982). Millî Görüş hareketine katılıp bir süre politikayla ilgilendiyse de za-

manla politikadan ayrılıp yazı hayatına önem verdi.

Edebiyatla ilgisi şiir yazarak başladı. Henüz on yaşındayken Kore Savaşı hakkında yazdığı bir şiiri Gaziantep'te yayımlanan *Demokrat Ülkü* gazetesinde basıldı. Yazarlığa düşünce yazıları yazarak devam etti. *Yeni Ülkü* (Gaziantep), *Düşünen Adam* (İstanbul) ve *Adalet* (Ankara) gazetelerindeki (1957-1964) yazılarıyla tanındı. 1967-1992 yılları arasında *Yeni İstiklal*, *Büyük Doğu*, *Yeni İstanbul*, *Bugün*, *Yeni Devir*, *Sebil*, *Vesika*, *Tebliğ*, *İslam*, *Kadın ve Aile* gazete ve dergilerindeki yazılarıyla ünü Türkiye'ye yayıldı. 1992'den itibaren *Zaman* gazetesinde yazmaya başladı. Şiir dışında edebiyatın roman, oyun, anı ve çocuk edebiyatı dallarında eserler verdi. Edebiyat içi ve dışı eserlerinde Necip Fazıl Kısakürek'in izinde yürüdü.

1981 yılında Türkiye Yazarlar Birliğince çocuk edebiyatı dalında ödüle layık görüldü. Ayrıca, edebî eserleri dolayısıyla bazı belediye, vakıf ve gazeteler tarafından da ödül, plaket verildiği biliniyor.

Başlıca kitapları, tür ve ilk baskı yıllarına göre şöyle sıralanabilir:

Şiir: *Şiirler* (1986).

Roman: *Sessiz Çılgılık* (1972).

Oyun/Piyes: *Sertavul Geçidi* (1975), *Zincirler Kırılırken* (1985).

Anı/Hatıra: *Ömrümün Devr-i Saadeti* (1977), *Hacc Seyahati Notları* (1978).

Çocuk Kitabı: *Ahlâkî Çocuk Hikâyeleri 1-2* (1969-1971), *Müslüman Türk Çocuğunun Ahlâk Kitabı* (1973), *Buharalı Cengâver Zaferhan* (resimli roman, 1983), *Malazgirt* (resimli roman, 1984), *Ahtamara Gazileri* (1991).

Deneme, inceleme, tebliğ/bildiri, konferans, düşünce kitabı: *Mücadelemizin Diyalektiği İçinde Türkiye ve Dertlerimiz* (1966), *İlim ve Ahlâk* (1968), *İslâm ve*

Kâinat (1969), *Monark* (1970), *Çağımızın Ana Meseleleri* (1972), *Ahenk/Yazılar* (1974), *Tuğra 1* (1975), *Tuğra 2* (1976), *Fetihnâme* (Konferans, 1976), *Kurtuluş Hasreti İslâm Gençliğine Tebliğ* (1976), *Semavî Dinlerde Ahlâk* (1976), *Allah... Ölümsüz Gerçek* (1977), *Mukaddes Dâvâ* (1978), *Buhran 78* (1978), *Hicrî 1400 Hitabesi* (1979), *Gökdevlet'ten Bugüne* (1980), *Hicrî 1408 Hitabesi* (1987), *Mehmet Âkif Ersoy* (konferans, 1988), *Ümit, Sevgi ve Zafer* (1991), *Elveda Karanlık* (1991), *Mustafa Yazgan'ın Kaleminden Aile* (2003).

İngilizce biliyordu.

Tanınmış şair, yazar Necip Fazıl Kısakürek'in "manevi oğlum" dediği, davet edildiği bazı toplantılara yerine gönderdiği Mustafa Yazgan'ın edebî eserleri içinde en çok ilgi göreni *Sessiz Çılgılık* romanıydı denebilir. Ruhü şad olsun!

Şavşatlı Âşık Kara/ İbrahim Kara

Türk âşık edebiyatının önemli isimlerinden "Kara" mahlaslı Şavşatlı Âşık İbrahim Kara, 10 Aralık 2021 Cuma günü memleketi Şavşat'taki evinde rahatsızlanıp Devlet Hastanesinde 94 yaşında hayata gözlerini yumdu. Cenazesi, 11 Aralık 2021 Cumartesi günü Şavşat Merkez Camisi'ndeki öğle ve cenaze namazlarının ardından köyüne götürülüp; ikinci namazı sonrası dinî törenle Meşeli Köyü Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Âşık Kara, T.C. kimlik belgesine göre 1927 yılında Artvin Şavşat'ın Meşeli köyünün Çoğaze Mahallesi'nde doğdu. Babası çiftçi Taştan Kara, annesi ise Elfiye Hanım'dır. Kendi ifadesine göre gerçek doğum tarihi 1926'dır. Yol inşaatında çalışan babası, onu nüfusa geç yazdırmak zorunda kalmıştır.

İlkokulun ilk üç sınıfını, köyünün eğitimli okulunda okudu. 4 ve 5. sınıf öğrenimini Kayadibi köyü ilkokulunda tamamladı. Bazı kaynaklarda ortaokul mezunu olduğu yazılmışsa da doğru değildir. İlkokuldan sonra Cılavuz Köy Enstitüsü sınavlarına girmek istediyse de babası ve amcası koyun gütmesini uygun gördü. Çobanlığa başlayan İbrahim 13, 14 yaşlarındayken bir gün köyünün Karagöl bölgesinde koyunlarını otlatırken uykuya daldı. Rüyasında aksakallı bir pirin verdiği elma çekirdeklerini yedi. Pir ona "Kara" mahlasını verdi, rüyasını yedi yıl kimseye anlatmamasını söyledi. Uzun süre baygın yatan İbrahim'i ailesi bulduğunda dili çözülür. Sazı eline alır. Âşıklığa ilk adımlarını atar ama rüyasını gizleyemez. 1946 yılında askere gider. Sivas Zara'da dört

yıl (II. Dünya Savaşı sonrası tedbiri olarak) askerlik yaptığı sırada Ürgüplü Şükür Usta'dan bağlama çalmayı iyice öğrendi. Aşık Veysel'le tanışıp karşılıklı çalıp söyleme fırsatını yakaladı. Sanatının bu ilk döneminde, birçok çırak âşık gibi usta malî şiir ve türküler söyledi. Hodlu Şamîlî, Posoflu Zülalî, Narmanlı Sümmanî ve Çıldırılı Şenlik

en çok etkilendiği şairlerdi. Daha sonra Artvinli âşıklardan Ardanuçlu Efkarî, Yusufelîli Huzurî ve Şavşatlı Der-yamî'yi tanıyıp sanatını geliştirmeyi bildi. Kendi şiirlerini çalıp söylemeye başladı. Ardanuçlu Aşık Efkarî'nin tavsiyesiyle 1967 yılından itibaren Konya Âşıklar Bayramı'na katıldı. Yaklaşık 12 yıl katıldığı Konya Âşıklar Bayramı'nda birçok ödül aldı. Birçok festival, şenlik, radyo TV programına katıldı. Oğlu Ali'yi çırağı olarak yetiştirmeye çalıştı. Atışma yapabilecek derecede irtical (doğaçlama) yeteneğine sahipti. Çalıp türkü söyleme dışında kışın kahvelerde, köy odalarında Aşık Ercişli Emrah, Çıldırılı Şenlik ve Narmanlı Sümmanî'yle ilgili halk hikâyeleri de anlatmaktaydı. Şiirlerinde sıklıkla Allah, insan, doğa, vatan sevgisi, aşk, hasret ve toplumsal sorunları dile getirdiği görülmüştür.

1962-63 yıllarında İstanbul'da bir matbaada, 1965-68 yılları arasında da Ankara'da Şekerbankta çalıştı. Oğlu emekli öğretmen Murtez (Nüfus memuru adının sonundaki a'yı yazmadığı için) Kara'dan aldığımız bilgiye göre; isteği üzerine 1968'de Erzurum Şekerbank Şubesine nakloldu. Bir yıl sonra köyündeki arazisini ekip biçmek için köyüne

döndü. Çiftçilik ve âşıklık yaparak geçimini sağladı. Yakın yıllarda iyice yaşlandığından kış mevsiminde Şavşat'ta kirada oturmakta veya çocuklarının yanına gitmekteydi.

Beş şiir kitabı yayımlandı: *Nurlar Dökülsün* (1990, KTB HAGEM yay.), *Güzel Şavşat'ım* (2003), *Duygular Dile Geldi* (2005), *Sevmek Sevilmek* (2011), *Al Yeter* (2015).

Ayrıca Odeon firmasınca yayımlanmış iki plağı ve bir ses kaseti bulunmaktadır.

Mualla Hanım'la 1952 yılındaki evliliğinden oğulları Ali (E. Malmüdürü), Murtez (E. İlkokul Öğretmeni) ve kızı Minor (E. Memur) dünyaya geldi.

Âşık Kara'yı Konya Âşıklar Bayramı'nda tanımış, güçlü bir âşık olduğunu görmüştük. Başbakanlık Kültür Müsteşarlığı Millî Folklor Araştırma Dairesi Başkanlığı görevimiz sırasında Cumhuriyet'in 50. yılı dolayısıyla düzenlediğimiz I. Uluslararası Türk Folklor Semineri'nde (8-14 Ekim 1973) gösteri yapmak üzere Ankara'da davet ettiğimiz on âşıktan biriydi. Ardanuçlu Efkarî ile gelmişti. Usta âşık olduğunu 9 Ekim 1973 gecesi Âşıklar Şöleni'nde bir kez daha ispatlamıştı. Ruhu şad olsun!